

Hebreeën 10

Hoe gevaarlijk het is om zomaar twee teksten ergens uit te lichten t.b.v. van gebruik voor eigen doeleinden, wordt maar weer eens duidelijk in het overal en altijd terugkerende thema over het bezoeken van de samenkomst. Wie een clubje opricht, wil dat er mensen komen. Om dat te bereiken wordt dan de Bijbel misbruikt, want nergens staat dat wij als gelovigen moeten bijeenkomen in een plaatselijke bijeenkomst. Er staat ook niet dat je het niet moet doen, er zijn zelfs de nodige voorbeelden te vinden dat de plaatselijke samenkomst zeer nuttig is, maar in ieder geval wordt het in Nieuwe Testament nooit afgedwongen.

Helaas neemt men de toevlucht tot Hebreeën 10 : 24 en vooral 25. Men heeft niets beters en realiseert zich niet dat dit "bewijs" belachelijk is. Als je de verzen verder leest en je leest het echt heel eerlijk en laat het tot je doordringen, met het idee dat het op de plaatselijke samenkomst slaat, dan mis je nooit meer één bijeenkomst of je nu ziek of kreupel of bijna dood bent. Want in de verzen erna staat:

26 Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden;

27 Maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden.

28 Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie getuigen;

29 Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die den Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?

Geen slachtoffer meer voor de zonde, wel een schrikkelijke oordeel dat je te wachten staat. Een oordeel door vuur. Sterven zonder barmhartigheid en dan nog zwaarder, dat is het vooruitzicht voor iemand die niet naar de plaatselijke samenkomst gaat?? Dat geloof je toch zelf niet!

Dus:

Schrift met Schrift vergelijken en eerst eens proberen te ontdekken waar het boek Hebreeën over gaat. Dan worden die twee verzen ook duidelijk. Ik heb kort een aantal passages uit Hebreeën op een rijtje gezet. Concludeer zelf maar wat het hoofdthema is van de boodschap in Hebreeën. De teksten zijn uit de Statenvertaling.

3 : 19, 20

En wij zien, dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege [hun] ongeloof.

4 : 1 - 7 en 11,14,15,16

1 Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van u schijne achtergebleven te zijn.

2 Want ook ons is het Evangelie verkondigd, gelijk als hun; maar het woord der prediking deed hun geen nut, dewijl het met het geloof niet gemengd was in degenen, die het gehoord hebben.

3 Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk Hij gezegd heeft:

Zo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn: Indien zij zullen ingaan in Mijn rust! hoewel [Zijn] werken van de grondlegging der wereld af al volbracht waren.

4 Want Hij heeft ergens van den zevenden [dag] aldus gesproken: En God heeft op den zevenden dag van al Zijn werken gerust.

5 En in deze [plaats] wederom: Indien zij in Mijn rust zullen ingaan!

6 Dewijl dan blijft, dat sommigen in dezelve [rust] ingaan, en degenen, dien het Evangelie eerst verkondigd was, niet ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid,

7 Zo bepaalt Hij wederom een zekeren dag, [namelijk] heden, door David zeggende, zo langen tijd daarna (gelijkerwijs gezegd is): Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt uw harten niet.

11 Laat ons dan ons benaarstigen, om in die rust in te gaan; opdat niet iemand in hetzelfde voorbeeld der ongelovigheid valle.

14 Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgedaan is, [namelijk] Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden.

15 Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, [doch] zonder zonde.

16 Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.

8 : 1 De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken, is, [dat] wij hebben zodanigen Hogepriester, Die gezeten is aan de rechter [hand] van den troon der Majesteit in de hemelen:

Dan gaat hij verder op het vergelijk tussen het oude en het nieuwe (het betere) verbond.

9 : 11 -14

1 Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel,

12 Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.

13 Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, [hen] heiligt tot de reinigheid des vleses;

14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levenden God te dienen?

10 : 12 - 29

12 Maar Deze, een slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter [hand] Gods;

13 Voorts verwachtede, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten.

14 Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.

15 En de Heilige Geest getuigt het ons ook;

16 Want nadat Hij te voren gezegd had: Dit is het verbond, dat Ik met hen maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten geven in hun harten, en Ik zal die inschrijven in hun verstanden;

17 En hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer gedenken.

18 Waar nu vergeving derzelve is, daar is geen offerande meer voor de zonde.

19 Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,

20 Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, [door] Zijn vlees;

21 En [dewijl] [wij] [hebben] een groten Priester over het huis Gods;

22 Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, [onze] harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.

23 Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop [vast] houden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw);

24 En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping der liefde en der goede werken;

25 En laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar [elkander] vermanen; en [dat] zoveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert.

26 Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden;

27 Maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden.

28 Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie getuigen;

29 Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die den Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?

Als ik het kort met eigen woorden moet zeggen dan spreekt Paulus in de Hebreeënbrieff over de zoenoffers onder het oude verbond dat Israël met Jehovah gesloten had. Hij zegt dat dit verbond heeft plaatsgemaakt voor een nieuw verbond met de "Zoon", de erfgenaam van Jehovah. Paulus legt nog eens uit dat zij in moeten gaan in dat nieuwe verbond met de Zoon, omdat het oude verbond er niet meer is. Jehovah is "gestorven" en Zijn Erfgenaam is Christus. Waar men voorheen onder het oude verbond terecht kon bij de hogepriester van het volk Israël en bij het "bloed van stieren en bokken", moet men nu gebruik maken van het eenmalige offer van de Here Jezus Christus. Dat kan alleen door Hem (de

Zoon) te aanvaarden, door in Hem te geloven. Op die manier gaat men tot "Hem in" betoogt Paulus. Een gelovige wordt tot Hem "toevergaderd" (want dat woord staat er), wordt aan Hem (Zijn Lichaam, Zijn Gemeente) toegevoegd. Paulus zegt regelmatig dat een ieder die vrijmoedigheid (zonder remming) tot de Hogepriester van het Nieuwe Verbond mag gaan. Er is geen enkel beletsel, maar je moet het wel doen, anders is leven niet mogelijk. Hoewel van levensbelang, is dat niet alleen een eenmalige "daad", maar zouden wij de vrijmoedigheid hebben er een blijvende of anders gezegd steeds terugkerende toevergadering van te maken. Dan maken wij ten volle gebruik van het Hogepriesterlijk werk van Christus. Daarover gaat dit Bijbelboek.

Toevergadering

Het woord "onderlinge bijeenkomst" uit vers 26 is in het Grieks hetzelfde als het woord "toevergadering" uit 2 Thessalonicenzen 2 : 1.

1 En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem...

Alleen op deze twee plaatsen komt dit woord, vertaald met "toevergadering" of "onderlinge bijeenkomst" voor, waarbij de laatste vertaling op z'n minst als ongelukkig mag worden beschouwd.

Als je deze tekst (en de context) leest, iets van de Hebreeën snapt en hoofdstuk 10 helemaal leest, dan kun je toch nooit meer zeggen dat het hier gaat over het bij elkaar komen in een kerk of samenkomst?

Samenkomen als gelovigen is uiteraard goed, maar je mag Hebreeën 10 absoluut niet gebruiken om de gang naar de plaatselijke samenkomst af te dwingen.